

[Lawaetz]

hvis man i det hele taget gad læse, hvad der står – det havde hr. Hans Jørgen Jensen dog heldigvis fået lidt fat på – ville man se, at de skulle altså ikke sådan lige spjældes alle sammen. Der skal meget alvorlige tilfælde til, før man når til spjældet. Der tales om nogle bøder, og det er da ikke spor mærkeligt, de eksisterer også i arbejdsretten. Men selvfølgelig, jeg værdsætter hr. Kaj Poulsens sans for humor; havde vi lidt mere af det, var der noget af det, der gik nemmere.

Lilli Gyldenkilde (SF):

Hr. Lawaetz og hans parti kan være glad for, at man kan tage tingene med et vist humor. Jeg vil godt nok sige, at da jeg læste dette forslag, kneb det mig lidt at finde det morsomme i det. Men jeg kan selvfølgelig godt se, at en bemærkning som den, hr. Kaj Poulsen kommer med, er morsom.

Jeg havde egentlig tænkt mig at levere en nogenlunde ligedan. Hr. Lawaetz omtalte heroppefra en bestemt sag fra Nyborg og sagde meget alvorligt til os, at man var åbenbart ligeglad med, om der var nogen, der var blevet mere syge, eller nogen, der var døde på grund af arbejdsnedlæggelsen dengang derovre. Jeg havde egentlig i sinde at sige til hr. Lawaetz, at det er da en ejendommeligt form for argumentation, fordi hvis de havde nedlagt arbejdet, var de kommet i fængsel, og hvad så? Så havde man altså været lige vidt.

Jeg synes, det er, hvis jeg må sige det, en tåbelighed uden lige, at man kan finde på at fremsætte sådan et forslag. Hvis det overhovedet nogen sinde skulle blive til noget, var vi nogle skridt nærmere politistaten, og da vi naturligvis ikke ønsker det, kan vi ikke medvirke.

Man vil altså ophæve alle retlige regler for arbejdere på sygehuse og på plejehjem. Jeg vil godt med det samme sige, at jeg er overbevist om, at personalet på sygehuse og på plejehjem, især på sådan nogle områder, er nogle meget varme, følsomme mennesker, som naturligvis ikke bare ser på, at folk ligger og bliver mere syge og dør, fordi de har nogle krav, de skal have opfyldt, og derfor må gå ud i den situation, at de på et vist tidspunkt må sige: nu kan vi ikke mere, nu må vi nedlægge arbejdet.

I det hele taget er danske arbejdere vel så tålmodige, at det en gang imellem kan undre, at man kan blive ved at have den store tålmodighed. De bliver ved at finde sig i indgreb på indgreb, og hver gang kommer der ikke andet end dårligt ud af det. Alligevel passer de såmænd dagens dont, og det gør man altså også på hospitaler og på plejehjem.

Vi agter naturligvis overhovedet ikke at arbejde videre med dette lovforslag.

Bolvig (RV):

Jeg beklager dybt, at fremskridtspartiet i bemærkningerne til det foreliggende lovforslag hævder, at det ligner et radikalt beslutningsforslag fra 1976. Det radikale venstre pegede i 1976 på det alvorlige samfundsmæssige problem, som arbejdsstandsninger på sygehuse og plejehjem kan fremkalde. Partiet anmodede dengang om seriøse drøftelser og pegede på forskellige løsningsmuligheder som f.eks. tjenestemandsansættelser, bods-størrelser eller skærpede afskedigelsesbestemmelser. Vi ønskede og vi ønsker at forhindre, at arbejdskonflikter kan bringe patienters liv i fare, hvilket var tilfældet under den fynske hospitalskonflikt i 1975. Som resultat af debatterne dengang blev der ved de endelige drøftelser med bl.a. Amtsrådsforeningen, FTF og Dansk Kommunal Arbejderforbund om fornøden patientbehandling under arbejdskonflikter på sygehuse aftalemæssigt tilvejebragt garantier for etablering af et beredskab i eventuelle konfliktsituationer.

Det radikale venstre vender sig selvfølgelig mod det fremsatte lovforslag og mod de krænkende postulater i bemærkningerne. Hvis fremskridtspartiets særprægede og aldeles unuancerede forslag om kæmpebøder og fængselsstraffe blev virkeliggjort, ville Danmark hurtigt blive omdannet til en politistat. Væ det samfund, hvor en avisartikel eller et mødeindlæg om arbejdsforhold øjeblikkelig ville udløse straffeaktioner! Hr. Kurt Hansen og hr. Tyroll ville f.eks. i så fald meget ofte ikke kunne give møde i folketinget.

Fremskridtspartiets lovforslag kan desværre ikke danne baggrund for en ønskelig diskussion om arbejdsstandsninger, de være sig overenskomststridige eller lovligt varslede. Desværre, fordi vi må erkende, at for hvert år der går, bliver vi i vores komplicerede